

§ 8.

1. (Oförändradt).
2. För hvarje år skall — — — — — äfvensom i hvilken trakt af staden, dock utan angifvande af viss byggnad eller person, hvarje försäljningsställe finnas må o. s. v. (oförändradt).

§ 13.

1. Vid sådan hälsobrunn — — — — — kommunalstyrelse lämnats tillfälle att därom yttra sig. I stad, där spritbolag finnes, får utskänkingsrättighet af här omhandlad beskaffenhet icke beviljas, med undantag för passagerarefartyg.

§ 18.

1. (Oförändradt.)
2. (Oförändradt.)
3. Bolag må icke genom ombud — — — — — utgå med viss andel af vinsten. Innehafvare af öfverlåten rättighet äger lika litet som det bolag, af hvilket rättigheten erhållits, att genom ombud till salu utbjuda eller upptaga beställningar å brännvin i minut, hvarken inom eller utom den stad, där rättigheten utöfvas.

N:o 142.

Herr **J. Ericsson** i Vallsta, om ändring af 12 § bevillningsförordningen och 8 § instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

Vid 1901 och 1902 års riksdagar framlades af herr J. Johnson i Bollnäs förslag om ändring dels i § 17 och dels i § 24 bevillningsför-

ordningen i syfte att bankrörelse, som bedrifves vid såväl hufvudkontor som afdelnings- och kommissionskontor, måtte blifva beskattad inom de orter, där rörelsen vid de olika kontoren bedrifves, beräknad efter det verkliga belopp, vinsten af rörelsen vid ortens kontor lämnat.

Såväl 1901 års som 1902 års bevillningsutskott ansåg »i likhet med motionären önskvärdt, att tydliga bestämmelser meddelas i syfte, att den kommunala beskattningen af inkomst, som vinnes genom idkande af bankrörelse å skilda orter, må varda ordnad i enlighet med de principer, som ligga till grund för de i bevillningsförordningen i förevarande hänseende redan gifna föreskrifter», hvarför också utskottet med anledning af motionen föreslog ändring dels uti 17 § bevillningsförordningen och dels uti 8 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

Vid frågans behandling i kamrarna blef bevillningsutskottets förslag båda gångerna af Första Kammaren afslaget, hvaremot Andra Kamraren biföll detsamma.

Då emellertid behovet af ifrågavarande bestämmelser, enligt mitt förmenande, fortfarande förefinnes, och då såväl bevillningsutskottet som Andra Kammaren uttalat sig för förändringen i fråga, anser jag det vara skäl att åter bringa ärendet under Riksdagens ompröfning. På grund häraf och med hänvisning till bevillningsutskottets betänkande n:o 25 vid 1901 års och n:o 4 vid 1902 års riksdagar tillåter jag mig härmed vördsamt föreslå, det Riksdagen ville besluta:

1:o) att § 17 uti gällande bevillningsförordning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 17.

Uppgifter beträffande inkomst af rörelse eller yrke, som drifves på två eller flera orter, skola särskildt angifva, huru, enligt den skattskyldiges åsikt, det beskattningsbara inkomstbeloppet bör fördelas på en hvar af de orter, där enligt 12 § inkomsten bör beskattas; och skall, i fråga om inkomst af bankrörelse, skattskyldig, som drifver sådan rörelse, vid uppgifterna foga utdrag af de särskilda kontorens månadsrapporter, upptagande balansen å in- och utlåningsräkningarna vid hvarje månads slut, *hvarjämte, därest dessa rapporter icke utvisa storleken af hela den in- och utlåning, som af de särskilda afdelnings- och*

kommissionskontoren under månaden förmedlats, fullständig upplysning skall meddelas angående sagda lånerörelses omfång vid hvarje särskildt kontor; samt

2:o) att, därest punkten 1:o bifalles, Riksdagen jämväl måtte besluta, att 8 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 8.

Med afseende å hvad i 12 § b) af förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst stadgas angående ort, där inkomst af bankrörelse skall beskattas, iakttages, att, då rörelsen drifves vid flera kontor, alla omkostnader och förluster under räkenskapsåret af sådan beskaffenhet, att vid beskattning afdrag därför äger rum, påföras rörelsen i dess helhet, hvarefter beräkningen af den del af beskattningsbara inkomsten, som belöper å hvarje särskildt kontor, sker på följande sätt:

Summorna af kontorets in- och utlåningar vid hvarje månads slut enligt månadsrapporterna och på grund af stadgandet i 17 § af ofvannämnda förordning lämnade särskilda uppgifter sammanläggas och slutsumman delas med månadernas antal, hvarefter den sålunda erhållna kvoten anses utvisa medelbeloppet af kontorets in- och utlåning för året. Efter det förhållande, hvori denna in- och utlåning står till den på enahanda sätt bestämda, sammanlagda in- och utlåningssumman för alla kontoren, uträknas den del af beskattningsbara inkomsten, som bör taxeras å den ort, där kontoret är beläget.

Utelöpande postremissväxlar och egna banksedlar inräknas icke i in- och utlåningsrörelsen.

Stockholm den 28 januari 1904.

Johan Ericsson.